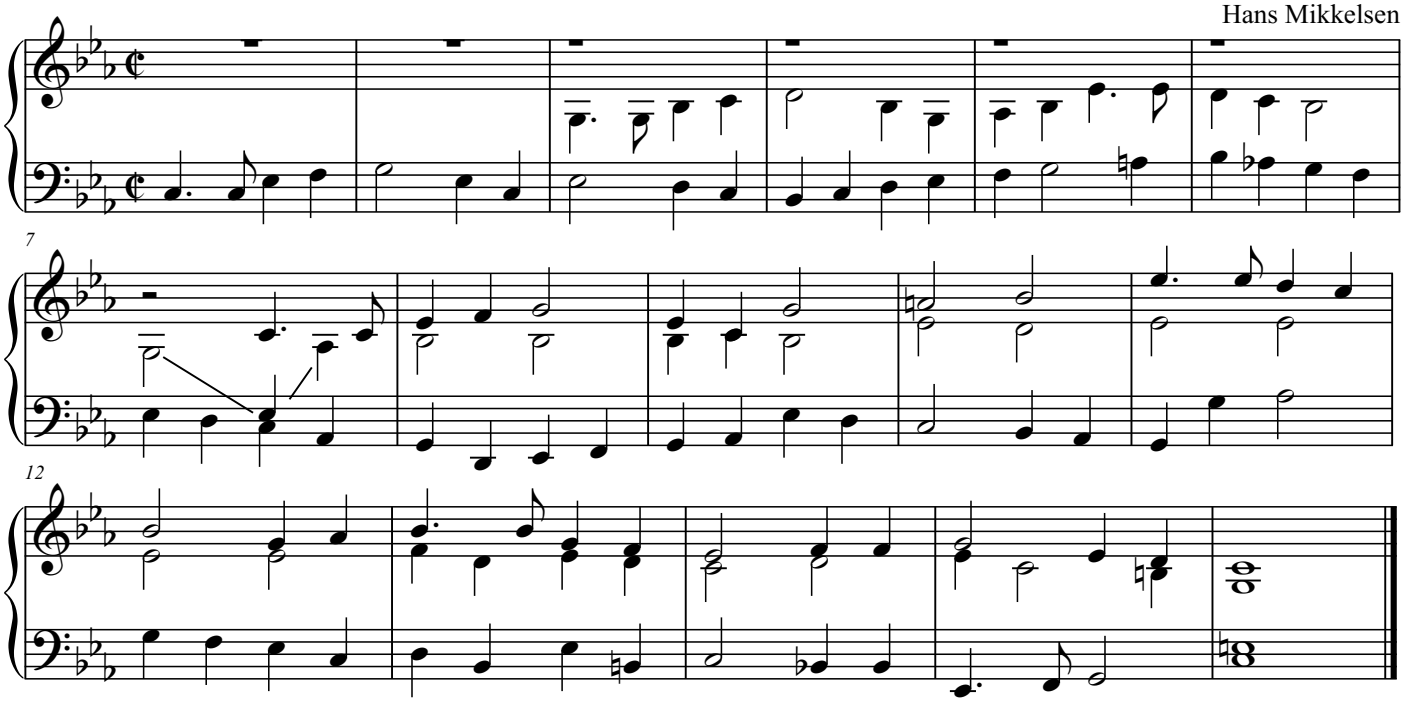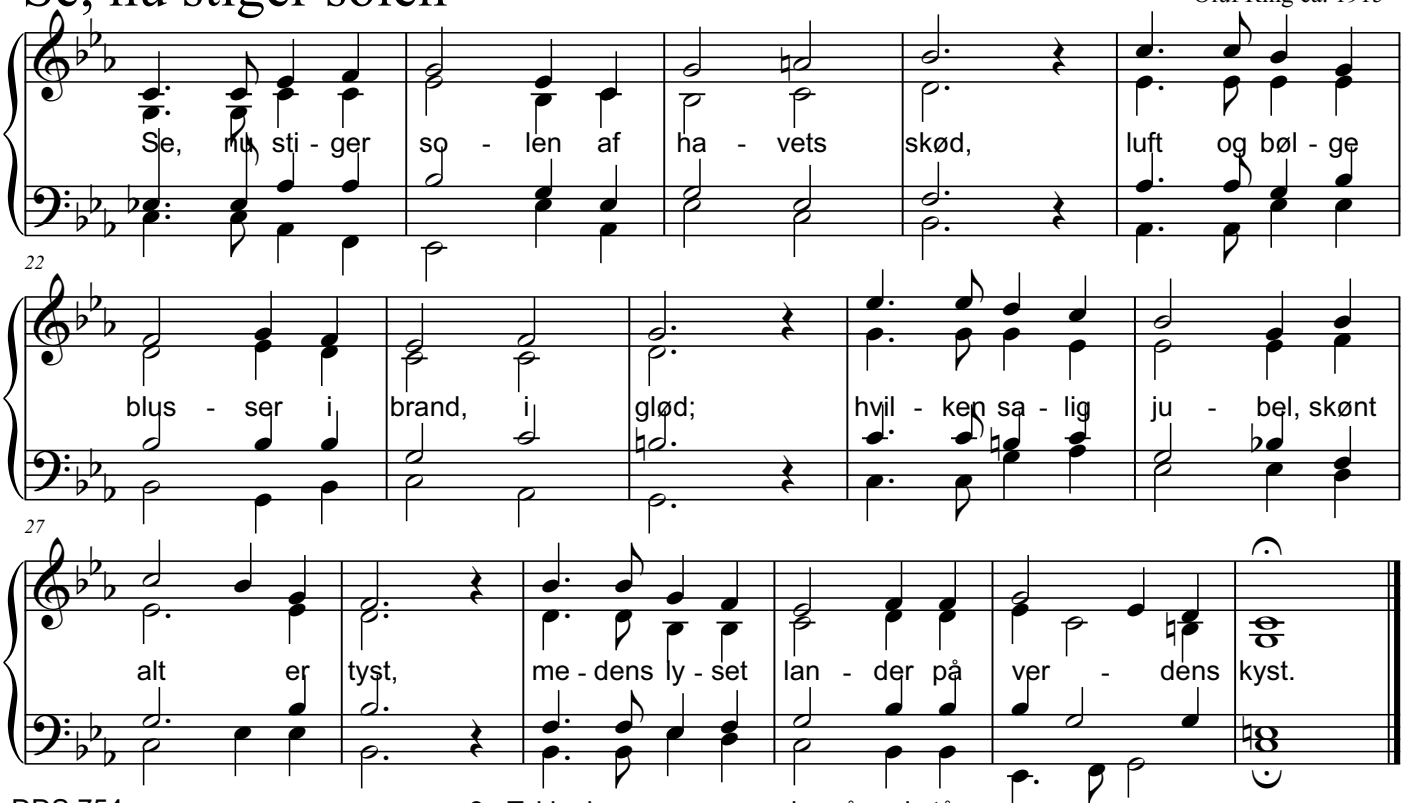Se, nu stiger solen DDK 465

Hans Mikkelsen

Se, nu stiger solen

Oluf Ring ca. 1915

DDS 754

1. Se, nu stiger solen af havets skød,
luft og bølge blusser i brand, i glød,
hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst.

2. Jeg vil ånde luften i fulde drag,
synge Gud en sang for den lyse dag,
takke ham, at morgnen mig end er sød,
at mig dagen fryder, trods synd og død.

3. Takke ham, som gav mig, når sol står op,
selv at føle morgen i sjæl og krop,
at al mørkhed svinder og sjælevé,
blot jeg trygt vil sige: din vilje ske!

4. O, at jeg tør favne dig, skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag,
alle gode navne, som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed!

5. Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu, morgnens vind,
ret som om det ånded af lyset ud -
o, du milde Fader, min skaber, Gud!

6. Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav.
Livets Gud mig skærmer, jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.

7. Se, da stiger solen af hav på ny,
alle dødens skygger for evig fly!
O, for sejersjubel, for salig lyst:
lyset stander stille på livets kyst!

Jakob Knudsen, 1891